

Bu sayfa Őu linkten yazdırılmıŐtır: [<http://www.risaleonline.com/soru-cevap/hayat-ve-nurun-perdesiz-olmasi>]

[Risale-i Nur Mütalaası](#)

Soru

Hayat ve Nurun Perdesiz Olması

Risale-i Nur'da geçen, "hayat ve nur ve rahmette o perdeler konulmamıŐ" cümlesini birer misalle izah eder misiniz?

Cevap

16. Lem'a'da, Muğayyebât-ı Hamse (beŐ bilinmeyen Őey) bahsinde bu mevzu ve yağmurun yağışındaki belirsizlik Őöyle izah edilir:“Sair masnuatta (diğery sanatlarda) zahirî esbab (görünüreki sebebler), (İlâhî) kudretin tasarrufuna (iŐleyiŐine) perde oluyorlar. Ve muttarid (düzenli) kanunlar ve kaideler, bir derece irade ve meŐiete hicab (Allah'ın dilemesiyle olduğuna perde) oluyor. Fakat vücud (var olmak), hayat ve nur (ıŐık) ve rahmette (yağmurda) o perdeler konulmamıŐ. Çünkü perdelerin sırr-ı hikmeti (perdelerin konulma sebebi) o iŐte cereyan etmiyor. Madem vücutta (varlıkta) en mühim hakikat, rahmet (yağmur) ve hayattır; yağmur, hayata menŐe (kaynak) ve medar-ı rahmet (merhamet sebebi), belki ayn-ı rahmettir (rahmetin ta kendisidir). Elbette vesait (vasita ve araçlar) perde olmayacak. Kaide ve yeknesaklık (tekdüzelik) dahi, meŐiet-i hâssa-i İlahiyeyi setretmeyecek (Allah'ın hususen dilemesini örtmeyecek); tâ ki her vakit, herkes, her Őeyde Őükür ve ubudiyete (kulluğaya) ve sual (istemeye) ve duaya mecbur olsun. Eğery bir kaide dâhilinde olsaydı, o kaideye güvenip Őükür ve rica kapısı kapanırdı. GüneŐ'in tulûunda (doğmasında) ne kadar menfaatler olduğuy malûmdur. Hâlbuki muttarid (düzenli) bir kaideye tâbi' olduğundan, GüneŐ'in çıkması için dua edilmiyor ve çıkmasına dair Őükür yapılmıyor. Ve ilm-i beŐerî (insanların ilmi) o kaidenin yoluyla yarın GüneŐ'in çıkacağınuy bildiğiy için, gaibden sayılmıyor. Fakat yağmurun cüz'iyatı (her bir yağmur yağışı) bir kaideye tâbi' olmadığı için, her vakit insanlar rica ve dua ile dergâh-ı İlahiyeye ilticaya (sığınmaya) mecbur oluyorlar. Ve ilm-i beŐerî, vakt-i nüzulünü (yağış vaktini) tayin edemediğiy (ok önceden bilemediğiy) için, sırf hazine-i rahmetten (Allah'ın rahmet hazinesinden) bir nimet-i hâssa (hususen insanlara

gönderilmiş bir nimet) telakki edip (bilip) hakikî şükrediyorlar.” (16. Lem’a) Aynı meselede, tamamen perdesiz olmadığına işaret eden Mesnevî-i Nûriye’de şu bilgiler vardır: “Meselâ: Bir salkım üzümün yapılması için ince, camid (kuru, hareketsiz) bir dal ve bir cam parçasında şemsin timsalini (güneşin numunesini) tersim (resmetmek) için küçük bir delikten ziyanın (ışığın) geçmesi ve bir evi tenvir (aydınlatmak) için bir kibrit tavassut (aracılık) ediyor. Ve bu gibi basit esbab (sebebler) altında yapılan o azîm (büyük) ve garib işlerde kudretin tasarrufu (işleyişi) gündüz gibi görünmesi aşikârdır.” (Mesnevî, Katre Risalesi) Bu izahlardan ortaya çıkan sonuç şudur: 1-Vücut, hayat, rahmet ve nur tamamen sebebsiz ortaya çıkmıyor. Sebepleri o kadar basit ve zayıftır ki, her akıl sahibi insan, onların o sebeblerle açıklanamayacağını zorlanmadan görür. Meselâ insanın varlık sahasına çıkıp vücut bulmasının zahiri sebepleri ana babasıdır. En inatçı zındık dahi bir insanı ana babasının var ettiğini inanarak iddia edemez. 2-Misal vermeye gelince; vücudun yani vücuda gelmenin misali, üzüm ve insan olarak yukarıda geçti. Hayat için ana rahmindeki bir ceninin, ruh üflenmesiyle annesinden ayrı bir hayatla yaşamaya başladığı anı ve tohumun toprak altında filizlenmeye başladığı anı misal verebiliriz. Rahmetten maksad ise yağmurdur. Çünkü ayn-ı rahmet olduğu için yağmura rahmet namı verilmiştir. Yağmurun ne zaman geleceği belli olmaz. Hiç sebebi yok değildir. Fakat o sebebler zayıf ve düzensiz olduğundan insanı, yağmuru Allah’dan istemeye mecbur eder. Nurdan maksad ise, ışıktır. Katre’den yaptığımız iktibasta geçtiği gibi, bir kibrit başı kadar alevin sadece kendini aydınlatmak yerine karanlık bir odayı tamamen aydınlatması, o odanın o ışıkçık tarafından değil kudret tarafından aydınlatıldığını gösteriyor. Yani o kibrit başı kadar ışığın, kudret tarafından kopyalanarak odanın her tarafına yetecek kadar çoğaltıldığı görülüyor. Allah hiçbir sebebe hakiki iş yapma kabiliyeti vermiş değildir. Sebebler, bazı sonuçların meydana gelmesi için basit birer şart kılınmıştır. Yani Allahü Teâlâ âdeti gereği, bazı sebebler bulunmadıkça onlara bağladığı sonuçları yaratmaz. Bulduğu zaman ise yaratır. Bu hal, gafil insanların, (hava, su, ateş, kuvvetler, hareketler, insan iradesi gibi) sebeblerin bizzat iş yaptıkları ve kendilerine bağlanmış olan sonuçları, onların yarattıkları zannına sebep olmaktadır. Burada sorumuz açısından şunu söylemek gerekir: İlâhî hikmet gereği her şeyin bir sebebi olduğu gibi hayat, varlık, yağmur ve ışığın da sebepleri vardır. Fakat bunların sebepleri, diğer sebeblere göre çok zayıf düştüğünden asıl sebep olan Allah’ı görmeye perde olmamaktadırlar. İnkâra şartlanmış dinsizler hariç, hangi insan az düşünse yağmurun Allah tarafından verildiğini, ceninin ana rahminde Allah tarafından canlandırıldığını, ufacık bir kibrit başı kadar ışıkla bir odanın Allah tarafından aydınlatıldığını çabucak anlar, hatta hisseder.